

להתענג בתענוגים

יש לי משהו לספר בענין שתיקה בעת התפילה - כך פתח האברך היקר את השיחה בטלפון, לא איזה סיפור מרעיש, לא משהו על צרה צרורה שנושעו הימנה בצורה פלאית, אבל אני חושב שזה שוה פירסום.

וכך סיפר: ב"ה זכיתי להימנות על ציבור לומדי התורה שתורתם אומנתם, המוותרים על חיי הרוחה כדי לעסוק בתורה הקדושה, כבר כמה שנים שאני יושב בכולל טוב עם חברותא טובה, ועוברים על סימני טור ושולחן ערוך בזה אחר זה.

האמת אגיד, אמנם אני לומד כבר כמה שנים, וכבר נבחנתי על כמה מקצועות בתורה אצל פוסקי דורינו, במגמה להגיע להיתר הוראה. אבל עם כל זאת עדיין לא הייתי שלם בדעתי אם להמשיך בזה. או להסתפק במה שלמדתי כבר ולצאת לחפש איזה מקצוע, כדי לפרנס את משפחתי הגדלה והולכת בלעה"ר.

במשך הקיץ העבר ניסיתי מעט לחפש איזה עבודה, אמנם משרה תורנית אבל מבחינתי זה עבודה ולא עסק בתורה. למעשה לא מצאתי משהו רציני והחלטתי להמשיך בכולל, בפרט שכבר נבחנתי על חלקים נרחבים בהוראה, אמרתי לעצמי אשלים את כל הבחינות, ואולי על ידי זה יקל עלי למצוא משרה רצינית. תכלית הדברים, ראשי הסתובב סביב ממון ולא הרגשתי סיפוק ממשי בלימוד.

בחודש אלול, ככל יהודי טוב חשבתי איזה קבלה טובה אקבל על עצמי לקראת ימי הדין, כשראיתי בבית המדרש מודעות על ענין השתיקה בעת התפילה, אמרתי אולי אתחזק בזאת. אמנם מעולם לא הייתי מן המשוחחים הגדולים, ובודאי שבאמצע התפילה לא הייתי מוציא הגה זר מפי. אבל עד שהגיעו לאמצע התפילה, או כשהתקרבו לקראת הסיום, הרשיתי לעצמי לזרוק מילה פה ושם. והחלטתי, מכאן ואילך בל"נ איני מדבר מאדון עולם עד אדון עולם.

עברה כמעט שנה, ולקח לי מעט זמן לקלוט מה קרה ואיך קרה, אבל עכשיו כעבור השנה אני רואה את השינוי העצום שהתרחש בי. אין לי את המילים לתאר את האושר והתענוג שחוויתי השנה בכולל, ובכלל בכל עסק המצוות, ומי מדבר על התפילה, הרגשתי כאילו איזה נר ממרום מקרין עלי אור וחמימות, ממש הרגשה של "קרבת ה' לי טוב".

מחמת רוב החשק בלימוד התורה שנכנסה בי, הספקתי בשנה זו לסיים ולהיבחן ולקבל היתר הוראה, מה שבקצב הרגיל היה צריך לקחת כשנתיים ומחצה. וכיום רק אחת שאלתי מאת ה', שבת בבית ה' כל ימי חיי וגו'.

כאשר פי מלא שבח ותהילה על שנת העונג שעברה עלי, לא מצאתי סיבה מיוחדת להסביר בה אשר פשר ההתעלות הזאת, אלא קבלה טובה זו שקבלתי על עצמי לכבודו של מקום, והוא גמלני בשכר טוב שכל חפצי עולם לא ישוו בה.

וכאן אני יוצא בקריאה לכל יהודי בכל מצב ומקום שהוא, שדרגו את איכות חייכם, פרגנו לעצמכם תענוגים אמיתיים. כבדו את התפילה וקריאת התורה כראוי, וטוב לכם בזה ובבא.

(Nהר 2 א.י.)